

Beszámoló

ERASMUS+ csoportos diákmobilitás keretében utazott a Lovassy 10 fős csoportja a szlovákiai Tvrdošínba, ahol 2024. január 20-26-ig szlovák, német és cseh gimnazistákkal együtt vettek részt a Wild nature protection témájú projektben. A diákok a hazájukra jellemző őshonos és a védett növény- és állatfajokkal ismertették meg a többieket. Előadásokat hallgattunk hiteles szakemberektől, akik a medvék helyzetét, viselkedését vizsgálják, illetve barlangokat kutatnak és fedeznek fel.

A projekt munkanyelve az angol volt, de emellett németül is beszélgettünk. A lovassysoknak nem jelent gondot a nyelvhasználat, a külföldi kollégák is dicsérték mind az angol, mind a német nyelvtudásukat! Büszke voltam a gyerekekre is, a kollégáimra is. 😊

szombat: 2024. január 20-án indultunk, ahogy az előzetes tájékoztatókon már megbeszéltük: igyekeztünk tömöríteni a holminkat, hogy kényelmesebben elférjünk. Mivel a busz (Busz21) vezetői gyakorlottak, maradt időnk egy városnéző sétára **Zsolnán**. Bementünk egy régi zsinagógába, amely most kiállítási és koncertteremként funkcionál, és elsétáltunk a városközpontba. Csodálkoztunk, hogy az utcákon még mindenütt ott a karácsonyi dekoráció. **Tvrdošín** felé utazva már láthatóak voltak a hegyek: tudtuk, hogy ez a friss hegyi levegő vár bennünket a héten. A **fogadó családok** pedig vacsorával vártak. A legtöbb diák annál a családnál lakott, amelyiknek a gyereket fogadta áprilisban, amikor a külföldieknek mi szerveztünk projektet Veszprémben. (BO.)

vasárnap – Mohosi Réka, Laczkó-Tóth Viktória 9.B

A második nap - a **családi nap**. Ezen a napon a fogadónk által szervezett programokon vettünk részt vagy a fogadócsaláddal, vagy barátokkal. Mi egy nagy csapatban mentünk lézerharcolni, együtt ebédeltünk, majd délután már egy kisebb társasággal elmentünk jégkorizni. A nap viszont még ezután sem ért véget. Este átmentünk Zakopanéba a családdal, ahol a bámulatos esti fények kíséretében sétáltunk az óvárosban. Mások trambulín parkba, Krakkóba vagy egyszerűen várost nézni mentek a családokkal. A programok után még mindenki beszélgetett „otthon”. Szuperül éreztük magunkat minden.

hétfő – Nagy Dóra 10.B

Reggel az első programként körbevezettek minket a pici, de jól és kreatívan dekorált iskolában. Ezután előadtuk egymásnak **angol nyelven a prezentációinkat: őshonos, ill. védett állatok és növények** Magyarországon. Egyes fajok elnevezésével bajban voltunk, szerencsére a képek sokat segítettek. A csehek, a németek és a szlovákok is prezentáltak ebben a témában.

Következő programként elmentünk a helyi kis, **fából épült középkori templomhoz, ami az UNESCO világörökség** része is. Ebéd után Namestovóba utaztunk, és nehezen, a meredek emelkedőn felfele sétáltunk, hogy megnézhessük a kálvária tetején a **Rio de Klin** szobrot, amelyet a Rio de Janeiro-ban található híres szoborról mintáztak. Nekem nagyon tetszett, nemcsak a szobor, de a hegy tetejéről nyíló kilátás is. Végül még sétáltunk egy kis ideig **Namestovóban**, majd elindultunk haza.

kedd – Gazdag Nóra 9.B

Kedd reggel - nagy nehezen - szokatlanul korán kellett kelniünk, mivel a programokra 6:30-kor indult a busz. Elsőként egy érdekes prezentációt néztünk és hallgattunk meg a **medvékről**, melyből kiderült, hogy nem ők a "rosszindulatú" állatok, sokkal inkább mi, emberek befolyásoljuk a viselkedésüket a sok szeméttel, amit eldobunk, az állatok pedig megeszik. Az

előadás a TANAP-múzeum (**Tatranský národný park**, Szlovákia legrégebbi és legnagyobb nemzeti parkja) épületében került megrendezésre, ezért utána magát a vadon élő állatokról szóló kiállítást is megcsodálhattuk.

Következő programként felbuszoztunk a Magas-Tátrába, ahol a **Tátralomnic** melletti tó (Štrbské Pleso) körül sétálva élveztük a havas tájat. A tó teteje vastag jéggé volt fagyva, rajta hóval, így nehéz volt megkülönböztetni a szárazföldtől, körös-körül minden fehér volt. Mindezek után **Poprad** bevásárlóközpontjában kaptunk szabadidőt, amit evésre és ruhaboltok látogatására használtunk a legtöbben.

Nekem személy szerint ez volt az egyik kedvenc napom, hiszen nagyon sokféle program volt egymás után, így szerintem mindenki megtalálta a neki tetszőt.

szerda – Csőszi Dóri, Kántor Bíbor 10.D

A szerdai napon **Zuberec**be utaztunk, ahol egy **szabadtéri múzeumot** bejárva betekintést nyerhettünk a valamikor itt élő családok mindennapjaiba. Egy lelkes, szlovák cserediák körbevezetett minket, mind a templomban, faházakban és a malomban is. Mindezek után egy **barlangász** előadásán vettünk részt, aki több mint 50 barlangot fedezett fel élete során, és személyes élményeit is megosztotta velünk. Egy **hagyományos szlovák hegyi vendéglőben** a közös ebéd során megkóstolhattuk a tradicionális juhtúrós galuskát, majd délután tettünk egy rövid sétát a **hófödte Rohacéban**. Hófánkózni is volt lehetőségünk, sőt páran még a félelmetesen magas sífelvonóról is megcsodáltuk a kilátást.

csütörtök – Fülöp Janka 10.D

A csütörtöki napon a helyi önkormányzat termeiben folyt a **projektmunka**: a **kis csoportokban** dolgoztuk fel az előre kiadott témát, amely a különböző országok állat-és növényvilága volt. A feladatok megoldása közben lehetőségünk volt jobban megismerni a szlovák, cseh és német **őshonos fajokat**, illetve néhány faj nevét is megtanítottuk egymásnak a saját nyelvünkön. A projekt közös **plakátkészítéssel** és -bemutatással végződött, amit az **oklevelek átadása** követett. Azonban a program itt nem ért véget, ugyanis este a szlovák diákok által szervezett emlékeztető **búcsúesten** vettünk részt, amely méltó lezárása volt a hétnek. A búcsúesttel együtt volt megtartva a gimnázium bálja is, így lehetőségünk volt további kapcsolatok építésére, illetve a nyitótáncot és egyéb produkciókat is megtekinthettünk.

tapasztalatok – Békési Attila-Fülöp Benedek 10.B

Összességében elmondhatjuk, hogy nagyszerű élményekkel gazdagodtunk. Kiemelnénk a gyönyörű tájakat, például amit “Rio de Klinből” tekinthettünk meg. Emellett sok új ismeretet szereztünk a barna medvékről és a barlangokról a munkájukat lelkesen végző előadóknak köszönhetően. Hitelesen beszéltek, szívesen válaszoltak minden kérdésre.

Legfőképp pedig a fogadó családjainkkal kötött szoros kapcsolat is hozzájárult a személyes fejlődésünkhöz.

Ugyanakkor, hogy az utánunk következő generáció még jobb élményekkel gazdagodhasson, megfogalmazunk pár apró, építő kritikát is. Elsősorban kicsit sajnáljuk, hogy nem volt ugyanakkora hangsúly a Kárpátok természeti kincseinek gyakorlati megtapasztalásán, mint annak elméleti megismerésén. Hosszabb túrát is bírtunk volna, hiszen ilyen havas vidéket itthon ritkán látunk. A szlovák tanárnő szlovák nyelven részletesebben mondta a másnapi programot, mint angolul, de érthetően beszélt (és a telefonunkon is meg tudtuk nézni). Sajnálattal kell elfogadnunk a cseh és a szlovák iskolákban zajló német nyelvoktatás színvonalát, németül tényleg csak a német diákokkal tudtunk beszélni. Az angol kommunikációnk viszont így egyértelműen fejlődött.

Örülünk, hogy részt vehettünk a programon!